

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 16Co/43/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8217205264
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Kovaľová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8217205264.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Kovaľovej a sudcov JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Martina Fil'akovského v spore žalobcu: R Collectors s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 50 094 297, právne zastúpený Advokátska kancelária RELEVANS s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 47 232 471, proti žalovanej: M. C., G.. XX.XX.XXXX, K. C. XXX, XXX XX C., o zaplatenie 850 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bardejov č.k. 5Csp 123/2017-41 zo dňa 25. mája 2018, takto jednohlasne

rozhodol:

P o t v r d u j e rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku o trovách konania.

Žalobca n e m á n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania a žalovanej sa ich náhrada n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bardejov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že:

„I. Žalovaná je p o v i n á zaplatiť žalobcovi 751,80 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 751,80 Eur od 08.06.2017 do zaplatenia v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

III. Žalovanej n e p r i z n á v a voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania.“

2. Rozhodnutie právne posúdil ustanovením § 9 odsek 2 písm. j/, § 11 odsek 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“).

3. Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že medzi Poštovou bankou, a.s. ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom bola dňa 14.05.2014 uzavretá zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorou veriteľ poskytol žalovanej úver vo výške 850 Eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splatiť v 84 mesačných splátkach po 26 Eur. Keďže žalovaná úver riadne a včas nesplácala veriteľ ku dňu 03.10.2014 určil predčasnú splatnosť celého úveru. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 13.06.2017 bola pohľadávka voči žalovanej postúpená na žalobcu. Z predloženej zmluvy mal za preukázané, že táto neobsahovala podstatné náležitosti zmluvy podľa § 9 odsek 2 písm. j/ Zákona o spotrebiteľských úveroch, t.j. neboli uvedené všetky predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov. Zo zmluvy o úvere nebolo zrejmé, z akých údajov veriteľ vychádzal pri výpočte RPMN, teda či z mesačnej splátky úveru 26 Eur, alebo z celkovej výšky nákladov 1.959,06 Eur. Údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov

je jedným z najdôležitejších údajov v zmluve o spotrebiteľskom úvere, keďže sú v ňom zohľadnené všetky náklady, ktoré musí dlžník, t.j. spotrebiteľ za úver veriteľovi, t.j. dodávateľovi zaplatiť. Zmluva o úvere neobsahovala ani údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. V zmluve o úvere bola síce uvedená celková čiastka úveru v sume 1.959,06 Eur, avšak uvedená čiastka je nesprávna. Súd prvej inštancie zistil, že vynásobením počtu splátok, t.j. 84 a výšky mesačnej splátky 26 Eur dostaneme sumu 2.184 Eur, čo nezodpovedá údaju v zmluve o úvere, že celková čiastka úveru je 1.959,06 Eur. Vzhľadom na nedodržanie vyššie uvedených obligatórnych náležitostí zmluvy o úvere, tento sa považuje za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 odsek 1 písm. a/ Zákona o spotrebiteľských úveroch. Keďže poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, žalobcovi priznal iba sumu 751,80 Eur, čo predstavuje rozdiel medzi poskytnutým úverom vo výške 850 Eur a úhradami žalovanej pred podaním žaloby vo výške 98,20 Eur. Z priznanej istiny priznal žalobcovi aj požadovaný úrok z omeškania vo výške 5,15 % ročne od 08.06.2017 do zaplataenia. V zmysle § 255 odsek 2 C.s.p. pomerne úspešnejšia žalovaná mala mať voči žalobcovi právo na pomernú náhradu trov konania, avšak zo spisu vyplýva, že žalovanej žiadne trovy konania nevznikli, a preto žalovanej nepriznal nárok na náhradu trov konania.

4. Proti rozsudku s výnimkou vyhovujúceho výroku podal včas odvolanie žalobca. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok v jeho napadnutej časti zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie alebo aby napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobe v plnom rozsahu vyhovie. Trvá na tom, že zmluva o úvere obsahuje všetky zákonom požadované náležitosti. Interný výpočtový systém banky umožňoval v čase uzatvorenia zmluvy výpočet jednotlivých splátok anuity len v celých hodnotách bez desatinného čísla. Preto sa mohlo stať, že výška poslednej splátky bola v nulovej výške, resp. v nižšej, než výška ostatných splátok. V absencii predpokladov na výpočet RPMN súd prvej inštancie nešpecifikoval, ktorý predpoklad v zmluve absentuje.

5. Žalovaná sa k podanému odvolaniu nevyjadřila.

6. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „C.s.p.“), vzhľadom na včas podané odvolanie, preskúmal rozhodnutie v jeho napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie proti rozsudku nie je opodstatnené.

7. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

8. Na potvrdenie správnosti prvoinštančného rozhodnutia a k odvolacím námietkam uvádza nasledovné:

9. Z obsahu spisu vyplýva, že medzi obchodnou spoločnosťou Poštová banka, a.s. ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom bola dňa 14.05.2014 uzatvorená Zmluva o úvere dobrá pôžička (ďalej len „Zmluva o úvere“), na základe ktorej poskytol veriteľ žalovanej úver vo výške 850 Eur. V Zmluva o úvere boli uvedené údaje o počte mesačných splátok (84), výšky mesačnej splátky (26 Eur), úrokovej sadzbe (31,40 % p.a.), RPMN (36,34 % p.a.) a priemernej RPMN (25,82 % p.a.), celkovej čiastke úveru (1.959,06 Eur), dátume končenej splatnosti úveru (15.05.2011). Z obsahu spisu vyplýva, že právny predchodca žalobcu listom zo dňa 03.10.2014 oznámil žalovanej predčasné zosplatnenie úveru ku dňu 03.10.2014 a vyzval ju, aby dlžnú sumu uhradila v lehote 10 kalendárnych dní od doručenia výzvy.

10. Podľa ustanovenia § 9 odsek 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia Zmluvy o úvere, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

11. Podľa ustanovenia § 11 odsek 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

12. Jednými z náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú aj náležitosti uvedené v ustanovení § 9 odsek 2 písm. j/ Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia Zmluvy o úvere. Podľa tohto ustanovenia zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať všetky predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, ako aj celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť.

13. V Zmluve o úvere boli uvedené informácie o výške schváleného úveru (850 Eur), výške a počte mesačných splátok (84 splátok po 26 Eur mesačne), o výške mesačnej splátky (tak, že úhrada 26 Eur je započítaná na úrok a istinu) a o celkovej čiastke úveru (1.959,06 Eur).

14. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že v Zmluve o úvere je nesprávny/absentuje údaj o celkovej čiastke úveru ako aj údaj o predpokladoch použitých na výpočet RPMN. K uvedenému záveru dospel na základe zistenia, že čiastka 1.959,06 Eur uvedená v Zmluve o úvere nekorešpondovala s údajmi o počte a výške mesačnej splátky, z ktorých vychádza celková čiastka úveru ako 2.184 Eur (84 splátok x 26 Eur). Žalobca v podanom odvolaní tento nesúlad odôvodňuje tým, že sa nemožno obmedziť na sčítanie počtu splátok s ich výškou, ale je nutné prihliadnuť na skutočnosť, že interný systém banky umožňoval v čase uzatvorenia Zmluvy o úvere výpočet jednotlivých splátok anuity len v celých hodnotách bez desatinného čísla. Preto sa mohlo stať, že výška poslednej splátky bola v nulovej výške, resp. v nižšej, než výška ostatných splátok.

15. Vzhľadom na údaje uvedené v Zmluve o úvere a na obsah odvolania žalobcu má odvolací súd za to, že súd prvej inštancie dospel k správneému záveru týkajúceho sa absencie/nesprávneho uvedenia obligatórnych náležitostí uvedených v ustanovení § 9 odsek 2 písm. j/ Zákona o spotrebiteľských úveroch. Samotný žalobca v podanom odvolaní poukazuje na nesprávnosť údajov o výške, počte splátok istiny a úrokov a o predpokladoch potrebných pre výpočet RPMN uvedených v Zmluve o úvere, keď uvádza, že výška splátok reálne nebola taká, aká bola uvedená v zmluve, t.j. 84 splátok vo výške 26 Eur. Údaje o počte mesačných splátok, či o výške mesačnej splátky sú jednými z predpokladov na výpočet RPMN. Nakoľko boli v Zmluve o úvere uvedené nesprávne (čo v konečnom dôsledku pripustil aj žalobca), treba prisvedčiť súdu prvej inštancie v tom smere, že sa na ne hľadí, ako keby v Zmluve o úvere uvedené neboli.

16. S neuvedením predpokladov použitých na výpočet RPMN a celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia Zmluvy o úvere spájal v zmysle ustanovenia § 11 odsek 1 písm. b/ následok v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

17. Odvolací súd je toho názoru, že ustanovenie § 9 odsek 1 písm. j/ Zákona o spotrebiteľských úveroch, je tak explicitne presné, že ani cez prizmu eurokomformného výkladu nemožno ignorovať prípadnú absenciu tam uvedených náležitostí. V zákonom ustanovení sú jasne deklarované prípadné následky spojené s absenciou obligatórnych náležitostí uvedených pod písm. j/ citovanej právnej normy. Odvolací súd preto nevidí dôvod na odklon od vnútroštátneho predpisu, ktorý bol platný a účinný v čase vydania napadnutého rozsudku. V tejto súvislosti je potrebné poukázať aj na rozsudok NS SR vo veci sp. zn. 7Sžo/61/2015, ako aj rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5Co/59/2017, 3Co/7/2017 a ďalšie. Neuvedenie týchto zákonných náležitostí v zmluve o úvere môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku, preto sankcia spočívajúca v zániku nároku veriteľa na úroky a poplatky stanovená vo vnútroštátnej právnej úprave sa musí považovať za primeranú aj v zmysle článku 23 smernice 2008/48. Zákon môže stanoviť, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 odsek 2 smernice o zmluvách o spotrebiteľskom úvere, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku (viď rozsudok Súdneho dvora - tretia komora z 9. novembra 2016 vo veci C-42/15).

18. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia zrozumiteľným spôsobom uviedol právne dôvody, pre ktoré žalobe čiastočne nevyhovel. Jeho rozhodnutie nemožno považovať za svojvoľné, zjavne neodôvodnené, resp. ústavne nekonformné, pretože súd prvej inštancie sa pri výklade a aplikácii zákonných predpisov neodchýlil od znenia príslušných ustanovení a nepoprel ich účel a význam. Ako vyplýva aj z judikatúry ústavného súdu, iba skutočnosť, že odvolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti

rozhodnutia súdu, teda k porušeniu práva na spravodlivý proces. (Pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 23.11.2010, sp. zn. 5 Cdo 218/2010, uznesenie Ústavného súdu SR z 08.06.2006, I. ÚS 188/06)

19. Správnemu výroku o nevyhovení časti žaloby korešponduje aj správny výrok o trovách konania. Žalobca bol v prvoinštančnom konaní neúspešnejší než žalovaná a preto mu nárok na náhradu trov konania nepatrí.

20. Judikatúra súdov, vrátane Európskeho súdu pre ľudské práva, nevyžaduje, aby na každý argument strany bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. (Pozri rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29. mája 1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-III; rozsudok Higginsová a ďalší proti Francúzsku z 19. februára 1998, sťažnosť č. 20124/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-I; uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04)

21. Odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci, správne vyhodnotil jednotlivé dôkazy, ako aj správne právne vec posúdil. Z týchto dôvodov odvolací súd považuje odvolanie za nedôvodné a vzhľadom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd v zmysle ustanovenia § 387 C.s.p. rozsudok v jeho napadnutej časti potvrdzuje ako vecne správny.

22. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 odsek 1 C.s.p. v spojení s § 255 odsek 1 C.s.p. tak, že žalovanej, ktorá by mala s poukazom na úspech v odvolacom konaní nárok na náhradu trov odvolacieho konania, ich náhradu nepriznal, pretože jej v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

23. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).